

ANHANG

Resümees der Beiträge (englisch, französisch, russisch, tschechisch)

Englische Resümees

Werner Breig: Bach's Violin Concerto in D Minor

The violin concerto in d minor, for which no original source has survived, can be gathered from Bach's transcriptions in BWV 146, 188, and 1052, as well as from C. P. E. Bach's transcription BWV 1052a. From the discussion of text problems emerge some suggestions for departures from the reconstruction given in NBA VII/7. The investigation of authorship shows that the other movements are probably based on an earlier violin concerto, whereas the middle movement does not seem to be a re-working. The violin concerto, as demonstrated, is a work presumably from Bach's Cöthen period. Bach apparently added to the outer movements, not composed by him, a new middle movement.

Hans Eppstein: Problems of Chronology in J. S. Bach's Solo Suites

Both the chronology of the suite collections in relation to one another and the chronology within the single groups are investigated. In the latter case, stylistic criteria are combined with principles governing the arrangements of individual sets (key relationship, length, choice and number of movements). The result of the investigation shows the following order: English Suites – Suites for Violoncello – French Suites. The uniform character of the English Suites suggests a model, possibly going back to the "English" Dieupart. The later suite collections for harpsichord adhere less strictly to a definite pattern. It is more difficult to determine the chronology of the partitas for violin solo and for harpsichord. The stylistic uniformity of all harpsichord partitas suggests that they were written within a relatively short time (perhaps still in Cöthen).

Hans-Joachim Schulze: Melodic Quotations and Multiple Texts in the Peasant Cantata and the Goldberg Variations

As has long been known, the popular melodies ("Gassenhauer") quoted in the first recitative of the peasant cantata are aimed at the listener's implying the popular text. Similar interpretation possibilities arise for other portions of the peasant cantata where such melodies can be traced. The melodies quoted in the Quodlibet of the Goldberg Variations are to be understood in a figurative, rather than literal, sense.

Reinhold Krause: The Horn Motifs in J. S. Bach's Capriccio in B-Flat Major
BWV 992

On the basis of organological observations the attempt is made to clarify the origin of the octave motifs in this work as well as in others. The instrument assumed as having served as model is the hunting zink known as „Hieffhorn“.

William H. Scheide: Text Books Versus Musical Sources for Bach's Church
Cantatas

The six preserved text books for Bach's Leipzig church cantatas are important with respect to Bach's long range planning of cantata performances, as well as with respect to the question of the use of two cantatas, one before and one after the sermon of the same service. Some discrepancies between the text books and the musical sources call for explanation, especially in connection with the problem of Bach's setting of "Siehe, eine Jungfrau ist schwanger" for the Feast of the Annunciation, 1724. Apparently Bach did not compose this text but used the Weimar cantata BWV 182 for March 25, 1724 since he was occupied with preparations for the first performance of the St. John Passion.

Französische Resümees

Werner Breig: Le Concerto pour violon en Ré mineur de Bach

Le Concerto pour violon en Ré mineur, pour lequel aucune source originale n'existe, peut être reconstitué grâce aux transcriptions de J. S. Bach (BWV 146, 188 et 1052) ainsi qu'à celle de C. Ph. E. Bach (BWV 1052a). De la discussion des problèmes de notation émergent quelques suggestions pour certains changements à la reconstitution donnée dans NBA VII/7. La recherche de l'identification de l'auteur nous révèle que le premier et troisième mouvements sont probablement basés sur un concerto de violon d'une date antérieure, tandis que le mouvement central ne semble pas avoir été remanié. Le concerto pour violon, d'après la reconstruction, est probablement de la période de Cöthen. Apparemment Bach ajouta aux mouvements existants, qui ne sont pas de sa composition, un mouvement central.

Hans Eppstein: Problèmes chronologiques dans les suites pour instrument
solo de Jean Sébastien Bach

La question de l'ordre chronologique des recueils de suites est étudiée sous un double aspect: la chronologie des recueils l'un par rapport à l'autre, ainsi que la chronologie des suites individuelles contenues dans un même recueil. Dans ce dernier cas, on prend en considération en plus des critères stylistiques, les

principes organisateurs qui gouvernent l'ordre des suites individuelles (tonalité, ainsi que longueur, choix et nombre de mouvements). De cet examen résulte l'ordre suivant: Suites anglaises – Suites pour violoncelle – Suites françaises. La caractéristique uniforme des Suites anglaises suggère un modèle, probablement celui de «l'Anglais» Dieupart. Dans les recueils de suites de clavecin qui suivent, nous assistons à un relâchement progressif de l'adhérence à un modèle précis. L'ordre chronologique des partitas pour violon seul et celles pour clavecin est plus difficile à déterminer. L'homogénéité stylistique de toutes les six partitas pour clavecin suggère qu'elles ont été conçues à court intervalle l'une de l'autre (peut-être même à Cöthen).

Hans-Joachim Schulze: Citations mélodiques et superposition de textes dans la Cantate du Paysan et les Variations Goldberg

Comme on le sait de longue date, les mélodies d'origine populaire («Gassenhauer») entendues dans le premier récitatif de la Cantate du Paysan sont destinées à déclencher chez l'auditeur le réflexe instinctif de substituer mentalement le texte populaire. Une interprétation analogue s'offre dans d'autres sections de la Cantate du Paysan où de semblables mélodies sont discernables. Les citations mélodiques présentes dans le Quodlibet des Variations Goldberg doivent être prises au sens figuré plutôt que littéral.

Reinhold Krause: Les motifs du cornet de poste dans le Capriccio en Si bémol majeur BWV 992 de J. S. Bach

D'après les observations techniques relatives à l'instrument, on a tenté de clarifier l'origine des motifs d'octaves dans l'œuvre mentionnée ainsi que dans d'autres compositions. L'instrument supposé avoir servi de modèle serait le cornet de chasse («Jagdzink») connu sous le nom de «Hiefhorn».

William H. Scheide: Rapport entre textes et sources musicales dans les Cantates d'église de Bach

Il existe six recueils originaux de texte pour les Cantates d'église de Bach de la période de Leipzig. Ils sont importants quant à la révélation qu'il nous donne de la longue préparation de Bach concernant l'exécution des Cantates ainsi que de l'emploi de deux cantates, l'une avant et l'autre après le sermon du même office divin. Certaines contradictions entre les recueils de texte et les sources musicales conservées exigent une explication, principalement en rapport avec le problème de la mise en musique de la Cantate de Bach «Siehe, eine Jungfrau ist schwanger» pour la Fête de l'Annonciation de 1724. Apparemment Bach ne composa pas ce texte mais, à cause de la très prochaine première exécution de la Passion selon Saint Jean, il employa la Cantate de Weimar BWV 182 du 25 mars 1724.

Russische Resümeees

Вернер Брайг: Концерт для скрипки ре-минор Баха. Исследование по его построению и истории создания

Сохранившийся не в оригинале концерт для скрипки ре-минор может быть раскрыт из переложений И. С. Баха в BWV 146, 188 и 1052, а также из переложения К. Ф. Э. Баха BWV 1052a. Из обсуждения проблем нотного текста вытекают предложения по изменениям относительно реконструкции в NBA VII/7.

Исследование вопроса об авторстве приводит к выводу, что крайние пассажи наверное восходят к более раннему скрипичному концерту, в то время, как средний пассаж не обнаруживает следов обработки. Скрипичный концерт в реконструируемой редакции является произведением Баха, предположительно из Кётенского периода. Бах, очевидно, одновременно с обработкой предположительно не принадлежащих ему крайних пассажей заново сочинил средний пассаж.

Ханс Эппштайн: Проблемы хронологии в сюитах

Иоганна Себастьяна Баха для сольного инструмента

Были исследованы как отношение между произведениями-сюитами, так и хронология внутри отдельных сюит. Для последних, кроме критериев стиля привлекаются также принципы порядка (отношение тональности, длительность отдельных произведений, выбор и количество пассажей).

Таким образом получается последовательность Английские сюиты – сюиты для виолончели – французские сюиты. Единообразие Английских сюит указывает на использование образцов, которое, возможно, объясняется влиянием „англичанина“ Дъепара. В сюитных произведениях для клавесина более позднего периода они постепенно оживляются. Трудно поддаются хронологическому определению сюиты для скрипки и клавесина. Стилистическое единообразие всех шести сюит для клавесина дает основание предполагать, что они созданы в относительно быстрой последовательности (возможно, еще в Кётене).

Ханс-Иоахим Шульце: Цитаты мелодии и многозначность текста в Крестьянской кантате и в Гольдбергских вариациях

Как уже давно известно, цитированные в первом речитативе Крестьянской кантаты мелодии народных песен („Гассенхауэр“) рассчитаны на то, что слушатель в мыслях текст подставляет. Соответствующие возможности толкования вытекают также для цитатов, обнаруживаемых и в других местах Крестьянской кантаты. Цитаты мелодии в Квоблибет Гольдбергских вариаций, напротив, следует принимать менее дословно и больше в переносном смысле.

Рейнгольд Краузе: О мотивах почтового рожка в каприччо си-бемоль мажор И. С. Баха BWV 992

На основе инструментоведческих наблюдений предпринимается попытка выяснить происхождение октавных мотивов в упомянутом выше каприччо, а также в других композициях, принимая в качестве инструмента известный как сигнальный рожок, охотничий рожок.

Виллиам Х. Шайде: О соотношении оттисков текста и музыкальных источников церковных кантат Баха

Шесть сохранившихся оригинальных текстов к лейпцигским церковным кантатам Баха имеют важное значение в отношении долгосрочного планирования Бахом исполнения кантат, а также вопроса зазвучания двух кантат во время одного богослужения до и после проповеди. Некоторые расхождения между текстовыми оттисками и сохранившимися музыкальными источниками требуют объяснения, так, прежде всего, при проблеме переложения Бахом иа музыку текста „Siehe, eine Jungfrau ist schwanger“ на благовещение в 1724 году. По всей вероятности Бах не писал музыку к этому тексту, а из-за предстоящего первого исполнения Страстей по Иоанну прибежал к Ваймарской кантате BWV 182 для 25 марта 1724 года.

T s c h e c h i s c h e R e s ü m e e s

Werner Breig: Bachův Houslový koncert d-moll. Studie k jeho formě a k dějinám jeho vzniku

Houslový koncert d-moll, který se v původní podobě nezachoval, mohl být rekonstruován a základě transkripce J. S. Bacha v BWV 146, 188 a 1052, jakož i transkripce C. Ph. E. Bacha v BWV 1052a. Z diskuse o problémech notového textu vyplývají návrhy na změny oproti rekonstrukci v NBA VII/7. Zkoumání otázky autorství došlo k výsledku, že vnější věty jsou pravděpodobně přejaty z jednoho staršího houslového koncertu, zatím co střední věta neukazuje žádné stopy přepracování. Houslový koncert ve svém rekonstruovaném znění je Bachovým dílem vzniklým pravděpodobně v Köthenu. Současně s přeměnou vnějších vět, které snad nejsou jeho dílem, Bach nově zkomponoval střední větu.

Hans Eppstein: Chronologické problémy v Suitách pro sólový nástroj od Johanna Sebastiana Bacha

Zkouma se nejen chronologický vztah mezi suitami, nýbrž i chronologie v jednotlivých suitách. V těchto se kromě kritérií stylu přihlíží také k principům uspořádání (poměr tónin, délka jednotlivých skladeb, výběr a počet vět). Z toho vyplývá pořadí: Anglické suity – Houslové suity – Francouzské suity. Jednotnost Anglických suit ukazuje na představu předlohy, která byla pravděpodobně ovlivněna „Angličanem“ Dieupartem. Tato se v pozdějších Suitách pro cembalo postupně uvolňuje. Obtížné je chronologické určení partitů pro sólové housle a cembalo. Stylistická jednotnost všech šesti partit pro cembalo vede k předpokladu, že vznikly v relativně rychlém sledu (možná ještě v Köthenu).

Hans-Joachim Schulze: Citáty melodií a různé texty v Selské kantátě a v Goldbergových variacích

Jak je dávno známo, počítají v prvním recitativu Selské kantáty citované melodie lidových písní („odrhovačky“) s tím, že budou posluchačem v duchu substituovány. Příslušné možnosti interpretace se vyskytují také u dokazatelných citátů na jiných místech Selské kantáty. Citáty melodií v kvodlibetu Goldbergových variací jsou naproti tomu chápány méně doslovně, více v přeneseném smyslu.

Reinhold Krause: K motivům poštovní trubky v Capricciu b-dur BWV 992 od J. S. Bacha

Podle výsledků bádání z hlediska nauky o hudebních nástrojích byl proveden pokus o ujasnění vzniku oktávových motivů v jmenovaném Capricciu jakož i v

jiných kompozicích, přičemž se předpokládá, že nástrojem je jako lesní roh známá lovecká trubka.

William H. Scheide: O vztahu tištěných textů k hudebním pramenům Bachových chrámových kantát

Šest zachovaných původních tištěných textů k Bachovým lipským chrámovým kantátám je důležitých s pohledem na Bachovo dlouhodobé plánování provedení kantát jakož i na otázku hraní dvou kantát v jedné bohoslužbě a to před kázáním a po kázání. Některé diskrepance mezi tištěnými texty a zachovanými hudebními prameny vyžadují objasnění, jako především u problému Bachova zhudebnění textu „Siehe, eine Jungfrau ist schwanger“ k Mariinu zvěstování 1724. Bach pravděpodobně tento text nekomponoval, nýbrž pro blížící se premiéru Janových pašijí se pro 25. březen 1724 vrátil zpět k Výmarské kantátě BWV 182.